

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Impius Infelix

Texier, Claude

Augustae Vindelicorum [u.a.], 1695

1. Deus punit liberos turpi egestate in odium parentum ipsorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45950)

DIVISIO.

Occurrunt in scriptura tres maledictionum species circa propositam materiam, quæ præsentem discursum in totidem puncta partientur. Prima maledictio cadit in bona, quia Deus liberos plectit turpi egestate in odium parentum ipsorum. Secunda contingit vitam, eos enim præmaturo facto in mortem abripit. Tertia maledictio concernit & inficit mores, cum Deus permittat illos fieri deteriores ac peiores, quàm fuerint parentes. Imploremus Spiritus Sancti auxilium, ut has tam proficuas nobis bene concipiamus veritates, salutando virginem. *Ave Maria.*

I.
Punctum.
Exod. 20. 5.

Ego sum, inquit Deus, *Dominus Deus tuus fortis, Zelotes, visitans iniquitatem patrum in filios, in tertiam & quartam generationem.* q. d. ego justissimum foveo in me Zelum, meam gloriam tuendi, qui meam iram provocat in violatores istius, adeosdem puniendos tum in se, tum in suis posteris, propius & remotius descendentibus ex illis.

Scio quidem, quòd plures Doctores, inter alios S. Hieronymus in Ezechielem, S. Augustinus contra Adimantum, S. Gregorius in Moralibus existiment, has minas non ad alios extendi filios, quàm ad illos, qui suis parentibus æquè succederent in vitiis, ac in hæreditariis divitiis. Favet huic SS. PP. opinionioni textus Chaldaicus, cujus hæc verba: *Visitans peccata patrum in filios transgressores.* Ita ut juxta hanc expositionem Deus patienter toleraret iniquitates parentum, usque dum filii imitarentur eorum scelera, suis sceleribus complerent mensuram, quam Deus in suâ præscienciâ ipsis præfixit, juxta Christi effatum, ad Judæos prolatum: *Implete mensuram patrum vestrorum*, istâ verò completâ primùm effunderet iræ suæ

Matth. 23. 32.

torren-

horrentem super capita talis facinorosa posteritatis, quam penitus disperderet.

Hæc expositio est solidissima, & sufficeret pro stabilienda veritate nostra, quam propono; quia infantes plerumque vitia suorum parentum contrahunt per naturalem contagionem. Sentio nihilominus cum S. Thoma, & sequente ipsum Tostato, Hugone de S. Victore, quod dictæ comminationes adimpletæ verificentur non solum, in persona prolis criminosa, sed insuper innocua.

Iste vindicandi modus Deo in veteri lege adeo erat communis, ut Scriptura miraculo adscribat, dum horrendam ruinam parentum Core, Dathan & Abiron cum liberorum incolumitate junctam, recenset: *Factum est Num. 26. 11} grande miraculum, ut Core pereunte, filii illius non perirent.*

Neque hic Divinae Justitiæ stylus videri nobis debet alienus, siquidem illius exemplaria observamus etiam in justitia humana, cujus ista parelion & imago est. Sic filii rebellium in suos principes suis privilegiis spoliantur. Posteritas nobilis alicujus, qui crimine Majestatis læsæ se polluit jure nobilitatis prærogativas amittit.

Plures numerantur in doctissimo præsentis Auditorio, qui sæpius quàm ego, legerunt Codicem, & in eo sanctiones consideratione dignissimas duorum Magnorum Imperatorum Arcadii & Honorii, vi quarum vita prolis, cujus parens crimen læsæ Majestatis incurrit, unice dependet à Cæsareæ clementiæ indulgentia: *Paterno enim deberent perire supplicio, in quibus paterni, hoc est hereditarii criminis exempla mutuuntur: tales item filii ab eisdem multantur in fama; Infamia eos paterna semper*

comitetur. In eas denique rediguntur angustias, ut mortem vitæ præferant. *Sint postremò tales, ut his perpetuâ egestate sordentibus, sit & mors solatium, & vitæ supplicium.*

Si itaque ad homines sub fræno respectûs humanæ Majestati debiti continendos, tam rigidæ sanciantur leges, ad eò severæ ordinantur animadversiones, Deus pari austeritate uti nequeat, vel non debeat, ut nos intra obedientiæ limites retineat, ac quam tamen infinitis titulis obstringimur?

Ergo, si penes vos parentes, amor Dei tam efficax non sit, vos abstrahendi à peccato, amor proli vestræ id efficiat. Reveremini minas, quas Deus intentat, maledictiones sc. in posteritatem impiorum effundendas pleno ore, super vitam, super bona & super mores illorum prolium.

Differentiam in pluribus scripturæ locis Spiritus S. assignat inter homines probos ac reprobos, in hoc positam, quòd priores filios post se relinquunt, qui parentum suorum hæreditatem in pace & quiete possideant: *Justus, qui ambulat in simplicitate sua, beatos post se filios derelinquet.* Versio Septuaginta interpretum legit: *filiis post se beatitudines relinquet,* per testamentum universam temporaneam felicitatem. De reprobis è contrario scribitur: *Filiorum peccatorum peribit hæreditas, & cum semine illorum assiduitas opprobrii.*

Deus non solùm minatur, quòd liberis è manibus eripere velit bona, quæ injusta donatione à parentibus suis obtinuerunt; quòd æquissima Providentiæ compensatione eò sint devolvendi, ut elemosynam colligere cogant.

Prov. 20. 7.

Eccles. 41. 9.

cogantur ad ostia eorum, quos parentes ipsorum exspoli-
liarunt: sed adjungit: *Filii ejus atterentur egestate.* Ver-
bum Hebraicum expressius significat: *Confringentur, op-* Job. 28. 10.
primentur.

Quando me, cum veritate dico, ad concionem di-
spositurus, hæc omnia in Sacris voluminibus lego, vehe-
menter obstupesco infidelitatem istorum, qui nomine fi-
delium gloriantur. Excandescio in falsos illos Christianos,
qui corpus & animam internecioni tradunt, seipfos con-
demnant, ut divitias filii relinquunt, sed quales? Divina-
rum maledictionum. Miseri mortales in ipsis mortis fau-
cibus, inferno jam proximi sibi nihilominus blandiri au-
dent de successurâ sibi inclytâ familiâ, præampla domo.

Ampla domo, hoc volo. Sed insensati eam super
arenæ cumulum struxerunt, eodemq; tempore peccato-
rum suorum afflamine ventos Divini furoris concitârunt,
quapropter ipsorum liberos sub ruinis istis sepeliri & op-
primi necesse est. *Filii ejus opprimuntur egestate.* Amplam
vocant domum sed non addunt, quòd per suas injustitias,
sua adulteria, suas blasphemias eò detraxerint Dei male-
dictionem, quæ juxta Prophetiam Zachariæ voracis instar
flammæ devastabit universa: *Commorabitur (maledictio) Zachar. 5. 4.*
in medio domus ejus, & consumet eam, & lingua ejus, & lapi-
des ejus.

Relinquunt, dicunt illi, numerosam & opulentam
posteritatem; quæ sublimis arboris instar profundas agit
radices, in longum & latum suorum fœderum brachia ex-
pandit. Rectè, sed nolunt fateri, quòd per scandalosam
suam vitam ipsum cor, seu medullam arboris hujus putre-
dini, indeq; mox ariditati secururæ subjecerint. Nullam
faciunt mentionem, quòd abominandis suis flagitiis

Deum irritarint, & armarint in vindictam contra descen-
dentes ex suo stemmate, & quod is, qui, teste Daniele, vi-
gili excubat oculo super vitam hominum, jam pronuntia-
rit sententiam, totam arboris molem radicitus extirpandi:
Dan. 4. 10. *Ecce vigil & sanctus de celo descendit. Clamavit fortiter, &*
sic ait: succidite arborem, & prascindite ramos ejus excutite
folia ejus, & dispergite ramos ejus.

Usitata, sed tamen malitiosa & falsa mundanae do-
ctrinae paraxia est, ut pleræq; alia; bonum esse, filium
parentis alicujus damnati esse, eoquod hic multa bona
corradendo, illi felicitatem, sibi damnationem procurare
laboret.

At ego cum Spiritu Divino sentio, damnosius nihil
esse, quam in hæreditatem bonorum condemnati succe-
dere. Utriusque testamenti pagina nos instruit, nun-
quam bona à parentibus malè parata, intra hæredum ma-
nus proficere, sed magis deficere, nec rarò Deum hume-
ris filiorum imponere partem supplicii ferendam, paren-
tum alioquin malitiæ debitam. *Deus servabit filiis illius*
Job. 21. 19. *dolorem patris. Iterum alibi: De patre impio queruntur*
Eccles. 41. 10. *filiis, quoniam propter illum sunt in opprobrio.*

Vultisne igitur vos parentes bona & fortunam filio-
rum vestrorum augere? cedite ipsis bona, quæ, Deo do-
nante, accepistis, non quæ, avaritiâ instigante, contra Di-
vinas ordinationes corrasistis. Cavete, nè bona sint ina-
nia & vacua, sed plena iis cæli benedictionibus, quibus
Psal. 36. 16. *veraciter ditefcant: Melius est modicum iusto, super divitias*
peccatorum multas. Vitam modò sic instituite, ut vestra
bona opera, vestram devotionem, pietatem ii offerre,
istius oblationis virtute omnia vitæ necessaria consequi,
valeant.

Non

Non ulterius huic materię immoror, quia res majoris momenti & utilitatis occurrunt. Devenio ad hoc, ut exponam, impium in sua sobole maledictum, utp. morte præcipiti in paternorum scelerum vindictam extinguendâ; quod in secundo puncto posui probandum per autoritatem, per plura Scripturæ exempla, & per rationes maximè convincentes.

Non tamen asserere intendo, quòd conjugii sterilitas, aut præmaturum liberorum fatum sit semper maledictionis effectus; sæpius enim benedictioni potiùs adscribendum; quia Deus ipse quandoque loco prolis adoptari ambit ab aliqua sibi devota familia, ejusq; hæres gloriosus institui eligit; ut itaque patrem, matrem educationis molestius eximat, prolem iis adimit, in cælum præmittit, néve illorum affectiones in varios distrahantur amores, sed ipse solus sit verus dominus, unicus cordis ipsorum possessor.

II.
Punctum,

Nihilominus verum tamen manet, sæpe ejusmodi improvisam, subitanam mortem maledictionis Divinæ fructum esse, quod pluribus in locis Scriptura confirmat.

Istud nunquam permittam, minatur Deus per Isaiam, ut radix malignorum latius suas explicet fibras, & diutiùs perduret, in ira mea funditus illam extirpabo; *Non vocabitur in æternum semen pessimorum: preparate filios ejus occisioni in iniquitate patrum suorum. Consurgam super eos, dicit Dominus exercituum.* Vocavit aliquando Deus Prophetam Jeremiam, quem calamum arripere, & scribere jussit. Propheticus amanuensis se paratum indicat, quidnam adnotandum requirit; cui Summus Dictator, *scribe, inquit, in historia Regum Juda genealogiam*

Isa. 14. 20.
21. 22.

M 3

giam